

МІЖНАРОДНИЙ ЕКОНОМІКО-ГУМАНІТАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ АКАДЕМІКА
СТЕПАНА ДЕМ'ЯНЧУКА

ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

МАТЕРІАЛИ

Всеукраїнської науково-практичної конференції

**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ
ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ
В УМОВАХ COVID-19»**

10–11 грудня 2020 року

Частина II

Видавничий дім
«Гельветика»
2020

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова організаційного комітету:

Дем'янчук В.А. – доктор юридичних наук, професор, ректор Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука.

Заступник голови організаційного комітету:

Боровик А.В. – кандидат юридичних наук, доцент, декан юридичного факультету Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука.

Члени організаційного комітету:

Копотун І.М. – доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, професор кафедри кримінального права та правосуддя Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука;

Мельник О.М. – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри теорії та історії держави і права та філософії Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука;

Микулець В.Ю. – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука;

Головко К.В. – доктор юридичних наук, завідувач відділу економіко-правових досліджень Причорноморського науково-дослідного інституту економіки та інновацій;

Кельман М.С. – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри теорії, історії та філософії права Навчально-наукового інституту права, психології та інноваційної освіти Національного університету «Львівська політехніка»;

Колб О.Г. – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри політології, державної безпеки і управління Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки;

Дрозд О.Ю. – доктор юридичних наук, професор, академік Академії адміністративно-правових наук України, начальник відділу докторантури та ад'юнктури Національної академії внутрішніх справ;

Рябчинська О.П. – доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри кримінального права, процесу та криміналістики Класичного приватного університету;

Пузирьов М.С. – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального, кримінально-виконавчого права та кримінології Академії державної пенітенціарної служби.

Актуальні питання розвитку юридичної науки в умовах COVID-19:

А 43 матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Рівне, 10–11 грудня 2020 року). Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука. Рівне : Видавничий дім «Гельветика», 2020. Ч. 2. 128 с.

ISBN 978-966-992-328-8

УДК 34:616-036.21«2020»(063)

ISBN 978-966-992-328-8

© Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука, 2020

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 7. ТРУДОВЕ ПРАВО; ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Проблематика захисту прав людини в діяльності міжнародної організації праці

Фоміна С. В. 6

Особливості міжнародного досвіду у сфері державної допомоги сім'ям з дітьми

Шлапко Т. В., Горбачова М. І. 8

СЕКЦІЯ 8. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Теоретичні засади кваліфікації адміністративних правопорушень

Басва Л. В., Щербіна М. Г. 12

Проблемні питання притягнення громадян до адміністративної відповідальності за керування транспортними засобами в стані алкогольного сп'яніння

Боровик А. В., Паньковець Ю. А. 16

Особливості правового регулювання інформаційної безпеки в умовах пандемії COVID-19

Ковалевич Б. В. 18

Ліцензійне право як інститут адміністративного права

Кравчук П. С. 21

Доцільність впровадження прогресивного методу оподаткування в систему місцевих податків в Україні

Кур'ян В. В. 24

Політика адміністративного правосуддя: актуальні проблеми

Медина В. О. 26

Виконання судових рішень в адміністративних справах

Мірошниченко А. С. 29

Поняття кадрової політики в системі правосуддя

Попик А. В. 31

Обов'язок державного службовця щодо подання декларацій осіб, яких уповноважено на виконання функцій держави або місцевого самоврядування

Стець О. М. 34

Місце суддівського самоврядування в системі внутрішньоорганізаційних адміністративно-правових відносин в органах правосуддя

Щербakov В. В. 38

СЕКЦІЯ 9. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО

Щодо основних причин виникнення прогалин
у кримінально-виконавчому законодавстві

Белкіна Д. С......41

Аналіз стану злочинності у сфері перешкодження законній професійній
діяльності журналістів в умовах COVID-19

Богущ Л. А......44

Щодо методів, стратегій і прийомів боротьби з корупцією в іноземних державах

Боровик А. В......46

Щодо необхідності приведення до вимог чинного законодавства
окремих антикорупційних норм в умовах COVID-19

Боровик А. В., Брик А. В......51

Щодо визнання юридичної особи суб'єктом злочину проти довкілля,
зокрема за ст. 246 КК України

Конопельський В. Я., Будяченко О. М......53

Особливості допиту підозрюваного при розслідуванні злочинів, пов'язаних
з порушенням правил безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту

Варакута А. В......56

Трансформація підходів поліцейського функціонування
у руслі впровадження теорії розбитих вікон

Голубош Г. В., Голубош В. В......59

Щодо способів нанесення тілесних ушкоджень особам,
які відбувають покарання у виді позбавлення волі

Дем'янчук В. А., Дервянко Н. З......62

Особливості співвідношення норм Конституції України та положень
сучасного кримінального права

Дяченко Є. Р......65

Безпека у сфері виконання покарань: співвідношення законодавства і практики

Колб О. Г., Зарадок З. В......67

Шляхи попередження надзвичайних подій кримінально-правового характеру
в кримінально-виконавчих установах України

Копотун І. М., Карманова Н. І......71

Статеві зносини з особою, яка не досягла шістнадцятирічного віку: деякі аспекти

Куцір Н. С......74

Щодо використання засудженими заборонених предметів
для вчинення нових злочинів в умовах COVID-19

Махніцька К. Г......77

Щодо кримінальної відповідальності за порушення правил карантину та поширення росту злочинності, спричиненої розповсюдженням COVID-19 Микулець В. Ю., Павелків С. Р.	80
Законодавче регулювання протидії корупції в Україні та іноземних державах Мошняга Л. В., Присяч Н. Д., Дідюк І. Л.	82
Проблеми діяльності інтерполу в Україні Мудряк Т. О., Коломієць П. В.	86
Щодо необхідності визнання корупційним кримінальним правопорушенням – відмивання доходів, одержаних злочинним шляхом Риженко І. М., Почтар С. Г.	89
Сексуальне і гендерне насильство терористичних груп: кримінологічний огляд Романцова С. В.	91
Кримінальна відповідальність за злочини у сфері охорони державної таємниці Смолярчук Ю. А.	94
СЕКЦІЯ 10. КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА; СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА; ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ Міжнародний досвід у розслідуванні злочинів біотероризму в умовах COVID-19 Батюк О. В.	98
Юридико-психологічна характеристика особливостей проведення допиту свідків під час розслідування хуліганства Князєв Ю. В.	102
Щодо актуальності дослідження використання спеціальних знань під час розслідування службового підроблення Копча Н. В.	105
Моделі приватної детективної діяльності: зарубіжний досвід Назаренко П. Г., Щербіна М. Г.	107
Верховенство права у кримінальному провадженні Савчук А. І.	111
Ознаки приховування злочинів: поняття та їх класифікація Семенов В. В.	115
Проблемні питання оперативно-розшукового супроводу кримінальних проваджень за злочини проти основ національної безпеки Ходанович В. О.	119
СЕКЦІЯ 11. СУДОУСТРІЙ; ПРОКУРАТУРА ТА АДВОКАТУРА Щодо спірних питань часу зародження інституту прокуратури на теренах сучасної України Боровик А. В., Супрунюк І. С.	123
Створення і функціонування антикорупційних органів: деякі аспекти Розсоха К. О.	125

ОСОБЛИВОСТІ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ СІМ'ЯМ З ДІТЬМИ

Шлапко Т. В.

*кандидат юридичних наук, доцент кафедри адміністративного,
господарського права та фінансово-економічної безпеки*

Навчально-наукового інституту права

Сумського державного університету

м. Суми, Україна

Горбачова М. І.

студентка магістратури

Навчально-наукового інституту права

Сумського державного університету

м. Суми, Україна

В умовах сьогодення здійснення аналізу національної політики у сфері державної допомоги сім'ям з дітьми неможливе без урахування міжнародної практики. Україна, оголошуючи пріоритетним напрямком наближення до Європейського Союзу, зобов'язалася здійснювати політику щодо забезпечення та реалізації прав людини як основоположної цінності сучасної держави. Серед цих прав особливе значення має право на соціальне забезпечення, закріплене на державному рівні.

У Європейському Союзі кожна держава виступає відповідальною за соціальне забезпечення людей і державна допомога залежить від економічного статусу та місця проживання, а не від громадянства. Тим не менше, у кожній країні встановлюються власні правила щодо

підтримки сімей з дітьми: в деяких – сім'ї отримують регулярні платежі, в інших – допомога залежить від конкретної ситуації.

Так, в Чехії є декілька видів допомоги, пов'язаних із народженням та вихованням дітей. Одна з них – компенсаційна допомога при вагітності та материнстві, яку надають жінкам, які працюють. Допомога батькам – основна форма підтримки сімей з маленькими дітьми. Вона стосується саме батьків, які піклуються про наймолодшу дитину до чотирьох років. За цією програмою родина може претендувати на максимальну суму до 220 тисяч крон [1].

У порівнянні з чеським розміром допомоги на дитину до чотирьох років, який складає 220 тис. крон, що приблизно становить 280 тис. грн., допомога в Україні у розмірі 41280 грн. до досягнення дитиною трьох років виглядає дуже мізерною. Але, на нашу думку, вищого рівня не можливо досягти без чіткого планування та визначення нових стратегій планів регулювання державної допомоги сім'ям з дітьми, враховуючи позитивний досвід інших країн.

У Німеччині в рамках допомоги на дітей держава виплачує кошти до 18 років, а за певних обставин – до 21 та більше. Наприклад, якщо у 21 рік людина ще не працює і зареєстрована в державному агентстві працевлаштування, вона може претендувати на даний вид допомоги. Загалом правове регулювання допомоги сім'ям з дітьми в Німеччині визначають такі нормативні акти, як Федеральний закон про допомогу сім'ї, Закон про федеральну батьківську допомогу та батьківську відпустку тощо.

Востаннє допомогу на дитину в Німеччині підвищували 1 липня 2019 року. Дитяча допомога зросла з 7448 євро до 7620 євро. Наступне підвищення допомоги на дитину в розмірі 15 євро відбудеться 1 січня 2021 року. Суми виплат відповідно до кількості дітей такі: на 1 дитину – 204 євро, на 2 дітей – 408 євро, на 3 дітей – 618 євро, на 4 дітей – 853 євро, на 5 дітей – 1088 євро [2]. Виходячи з цього, бачимо, що влада Німеччини безумовно піклується про дитину з початку її народження і до повноліття, постійно підтримуючи матеріально.

Одночасно з цим у національному законодавстві України передбачено, що допомога на дітей до 18 років виплачується тільки на дітей інвалідів або по втраті годувальника на дітей, у яких помер батько або мати, та дітей-сиріт до 18 чи 23 років.

Одним з найбільш яскравих та щедрих зразкових країн, що стимулюють народжуваність, є Франція. В цій країні найвищі в Європі виплати, пов'язані з народженням дітей. Одночасно з цим тут високі витрати на підтримку сімей з дітьми, які поєднуються з розвиненою системою послуг із догляду за дошкільнятами [3, с. 136].

Загалом система сімейної допомоги у Франції включає в себе допомогу при народженні, усиновленні та догляду за дітьми; одноразову премію за народження або усиновлення; базові виплати; шкільну допомогу (виплачується сім'ям з дітьми, які навчаються в школі або є студентами); допомоги самотнім або розлученим батькам та виплати на навчання дітей-інвалідів [3, с. 137].

Звідси випливає, що французька соціальна політика направлена не тільки на високі виплати по народженню, а й на впровадження системи різних послуг допомоги батькам та збереження сім'ї.

Заслуговує на увагу приклад здійснення сімейної політики в Ізраїлі. При народженні дитини ізраїльтянка отримує одноразову допомогу в розмірі трьох тисяч шекелів (більше 600 доларів). Сума дитячої допомоги, що виплачується на сім'ю, різко зростає з народженням четвертої і п'ятої дитини. Так, якщо за одну дитину Відомство національного страхування виплачує ізраїльській сім'ї 144 шекелі на місяць, за двох – 288 шекелів, за трьох – 483 шекелі, то за четверту і п'яту – по 937 та 1459 шекелів відповідно.

Ізраїльська система дуже наближена до нашої і навіть грошові допомоги майже однакові за своїм розміром. Проте ізраїльська система направлена на створення сприятливих умов для багатодітних сімей, що підтверджується великим підвищенням розміру допомоги на кожну наступну дитину.

У Люксембурзі сім'ям виділяють «допомогу на майбутнє дітей» для компенсації фінансових витрат, пов'язаних із їхньою підтримкою та навчанням. Вона складає 265 євро на місяць. А от допомога при народженні розділена на три частини, які виплачуються окремо і мають різні умови надання, тобто можна отримати одну і не отримати інші [3, с. 142–145].

На нашу думку, таку систему розділення допомоги на декілька частин, деякі з котрих ще можуть не надатися сім'ї за певних умов, не можна вважати досконалою.

Що стосується соціальної політики в Україні у сфері призначення державної допомоги при народженні дитини, то відповідно до ст. 12 Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» також передбачений поділ виплат на частини, а саме: виплата допомоги здійснюється одноразово у розмірі 10320 грн., а решта виплачується протягом наступних 36 місяців. Загальна сума державної допомоги при народженні дитини становить 41280 грн. [4]. Однак даний вид допомоги в Україні, незважаючи на поділ виплат на окремі частини, закріплений на законодавчому рівні та є гарантованим правом сімей з дітьми на соціальне забезпечення.

У Швеції право на допомогу на дітей полягає у фінансовій підтримці, яку автоматично виплачують всім батькам з першого місяця після народження до 16 років. Після цього можна отримати розширену допомогу або грант на навчання. Якщо у родині декілька дітей, то сім'я має право отримати доплату як багатодітна на додаток до призначеної допомоги на дитину [5].

Шведська система схожа з німецькою. В цій країні також приділена велика увага збереженню сім'ї та підвищенню народжуваності. Також у Швеції встановлені великі виплати державної допомоги на дітей, які залишилися без батьківського піклування, та дітей-сиріт.

Висновки. Аналізуючи міжнародну практику призначення допомоги сім'ям з дітьми, цікавою слід визнати систему соціального забезпечення Німеччини, адже дана держава здійснює ефективну соціальну політику, спрямовану на підвищення рівня народжуваності, зміцнення економічної стабільності та фінансового забезпечення сімей, а також сприяння добробуту дітей.

Одночасно з цим, враховуючи шлях України до євроінтеграції, вважаємо можливим запозичення практики Німеччини та інших європейських країн щодо системи призначення та виплат державної допомоги при народженні дитини.

Література:

1. Грошова допомога на народження і виховання дітей: приклади з ЄС. Радіо Свобода. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/29261896.html> (дата звернення: 29.11.2020).

2. Виплати на дітей у Німеччині: у тому числі для іноземців. Made for minds. URL: <https://www.dw.com/uk/> (дата звернення: 29.11.2020).

3. Яригіна Є. П. Соціальне забезпечення сімей з дітьми: міжнародний досвід та українська модель. Монографія. Харків: Монолит, 2016. 196 с.

4. Про державну допомогу сім'ям з дітьми: Закон України від 21 листопада 1992 р. № 2811-ХІІ. Дата оновлення: 24.10.2020 р. Відомості Верховної Ради України. 1993. № 5. Ст. 21.

5. Грошова допомога на народження і виховання дітей: приклади з ЄС. Радіо Свобода. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/29261896.html> (дата звернення: 29.11.2020).